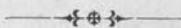

Planinski Vestnik.

Glasiló Slovenskega planinskega društva.

Št. 5.

V Ljubljani maja 1903.

Leto IX.

Jalovec in Razor.

Spisal J. M.

(Dalje.)

Akoravno ni bilo vreme najlepše, vendar sva imela vsaj sprva krasen razgled. Ture in bolj oddaljeni kraji so bili sicer skrbno zadelani v meglo, toda pogled na domače gore je bil vprav velikianski, zlasti ker so jih še krasila prostrana bleščeča snežišča. Trentsko gorovje se gotovo ne vidi od nikoder tako natančno kakor z Jalovca. Na grebenih Ožebnikov, Velikega (2470 m) in Malega (2225 m), Pelca (2304 m), Konjske škrbine (2262 m), Srebrnjaka (2006 m) in Grintavca (2350 m) vidiš skoraj vsak stolp in vsako zarezo. Krasno se tudi vidijo razriti vrhovi Viškega in Kamniškega pogorja. Očka Triglav, stric Razor in tetka Škrlatica so si pa že zaodeli svoje pleše z meglenimi čepicami. Tudi po Mangartu se je začela plaziti meglena pošast, in ozke, globoke doline so vedno bolj izginjale v meglenem morju. Samo temnomodra gladina Rabeljskega jezera se je še včasih posvetila, kadar so se megle pretrgale.

Ker je šel ves razgled sčasoma rakom žvižgat, začel sem brskati po spominski knjigi, katero sva izkopala izpod snega; ves vrh je namreč pokrival še debel sneg. V knjigi ne bo še tako kmalu zmanjkalo prostora, zakaj vsako leto se vseli vanjo le par imen. Podpiše se en hribolazec, zraven zapiše dva vodnika, in leto je pri kraju. O tej knjigi bi se skoraj lahko reklo: kolikor je strani, toliko let bo zadostovala, če poprej ne razpade ali pa ne dobi Jalovec več — obiskovalcev. Seveda bi moral mogočni čuvaj Planice biti nekoliko prijaznejši in ne bi smel strašiti „obiskov“ s svojimi plazovi in ploščami. Krotak naj bo kakor Triglav, potem se gotovo ne bo več pritoževal o zapuščenosti in samoti.

Ker se megla nikakor ni hotela pobrati, morala sva se midva. Bilo je pa tudi zadnji čas, zaslišala sva namreč z Goriškega grmenje.

„Hitiva!“ je opomnil Korobidelj. „Na vsak način morava biti pred nevihto že zunaj žleba; zakaj če začne liti, pojdejo kameni doli kakor toča.“

Hitela sva torej, kar sva smela in mogla. Po poču in črez zidce sva prišla kaj urno na sedlo. Plošče so naju pa zelo mudile. Tu sva namreč ubrala polževo, ki ni posebno hitra, zato pa tolikanj varnejša. Podričala sva se še po zadnjem snežišču in stala sva pri vhodu v žleb.

Napenjala sva nūesa, če bi zaslišala kak ropot, toda vse je bilo tiho. Mirno so ležale tudi skale na obeh stenah v mehkih peščenih plazovih, ki so nagnjeni v žleb. Po hudem nalivu se pa kamenje naenkrat oživi. Voda izpodje pesek in v žleb se vsuje toča skal in kamenja. Midva pa nisva bila tako radovedna, da bi hotela kaj takega videti in morda tudi čutiti; spustila sva se kar po žlebu navzdol, jaz naprej, Korobidelj pa za menoj. Zdelo se mi je, kakor da bi stopal po temnih in strmih stopnicah v globoko klet.

Ker ni bilo treba popravljati stopinj, mahala sva jo še dosti urno. Niti govoriti nisva utegnila, zakaj večče so se že začele za nama pomenkovati, kam bi jo udarile. Prišla sva ravno črez zadnje stopinje, ko je zagrmelo za Jalovcem. Naglo sva se odvezala, zvila vrv in jo ubrala v največjem diru navzdol, kar vsak na svojo pest, da naju je komaj dohajala ploha, ki se je prav pošteno ulila. No, jaz sem takih reči vaje! Tako sem jo pobiral, da je bil dež vedno par metrov za menoj; zadela me je le tuintam kaka kaplja, ki me je še bolj pognala. Korobidljja pa, ki je bil le par korakov za menoj, je močilo prav pošteno.

Pridrevila sva v dno o polštirih. Korobidelj je šel po ropotijo, ki sva jo gori grede shranila, jaz sem pa poiskal zavetja pod veliko izbočeno pečino; dež me je naposled vendarle došel. Grmelo je, kakor zna le v gorah, in lilo je, da se je kar kadilo. Mene pa vse to ni prav nič motilo. Stisnil sem se kolikor mogoče pod skalo in kuhal čaj. Ko je Korobidelj prikolovratil ves moker nazaj, je bil že kuhan. Toda, kako ga precediti, ker cedilca nisva imela. Sva hotela li izpiti vse skupaj, čisto in gosto, kakor zjutraj? Da bi tako zalila Jalovec, bi bilo vendar nespodobno. Tu se domisli Korobidelj, da ima še popolnoma čisto ruto. Porabila sva jo, in skozi njo je curljal krasen čaj; še ožel sem jo, da je bilo več. Malo ruma v čaj, in pijača je bila izborna!

Ko je dež nekoliko ponehal, sva se odpravila na Sleme. Nekaj časa sva lezla po precej strmem sneženem plazu, potem sva pa zavila na stezo, ki vodi čez vrh v Malo Pišnico. Na vrhu je lepa planota, deloma gozd, deloma pašnik. Tu se steza cepi. Ako greš navzdol, prideš v Malo Pišnico; ako pa kreneš na desno pod stene Mojstrovke, pripelje te tuintam od plazov razdrta steza čez Rupe na Vršec (1616 m).

Ko sva prihitela na Sleme, je začelo zopet močno deževati in močilo naju je potem vso pot. Zato sva bila kaj vesela, ko sva z Rup zagledala Vossovo kočo. Kakor bi bila popolnoma spočita, sva jo pobirala po ovinkih navzdol do nje. Z večerom vred sva stopila vanjo. Zapustila sva jo zopet drugo jutro ob treh. Deževalo sicer ni več, držalo se je pa še dovolj kislo. Nekaj časa sva stopala po novi stezi v Trento, potem sva se pa obrnila na južno stran Prisojnika (Prisanka) in sva jo mahala ob njegovih stenah proti jugovzhodu. Megle so se vedno bolj zgoščevale in kmalu sva komaj razločila strme stene, v katerih vznožju sva hodila.

Korobidelj je menil, da v taki megli pač ne smeva niti misliti na Razor. Bila sva pa že nad kranjskogorsko planinsko kočo, kako poldrugo uro daleč od Vršca. Nič kaj me ni veselilo, da bi šel nazaj do Vossove kočice in odtod v Kranjsko goro. Sedla sva na stezo in čakala, kako se vreme obrne. Pihali so menda vsi vetrovi, ker so megle šle na vse strani. Tuintam se je pokazal kak vrh, zablestelo kako snežišče, toda urno se je zopet vsè zadelalo. Postajalo je pa vedno hladneje in polagoma je začel sever zmagovati. Zgrabil je z vso močjo megle in jih tiral proti jugu. Gore in doline so se nama prikazale tako nenadoma, kakor da bi bil kdo odgrnil zagrinjalo. Ko sva zagledala Razor, sva pobrala urno vsak svoj cepin in nahrbtnik ter se odpravila dalje. Ko sva prišla v Mlinarico, se je že popolnoma zjasnilo. Ker pa vodi steza daleč doli po gozdu v dolino, nama je šlo v izgubo mnogo višine. Gradijo pa že novo stezo, ki bo izpeljana ob Prisojnikovih stenah naravnost pod Razor. Hribolazec se bo tako ognil velikega ovinka, ker mu ne bo treba doli v dolino, marveč pojde visoko nad gozdom. Sedaj sva hodila po dolini navzgor tik pod severozahodnimi stenami Razora. Medpotoma sva trgala veliki encijan, katerega je bilo vse modro. Pomudila sva se tudi nekoliko pri izvirku Mlinarice, ki ima krasno vodo.

Potem sva pa šla naprej v divji kotel med Prisojnikom in Razorom. Pokrit je s samim kamenjem in snegom. Na severu ga obroblijeta vzhodni Prisojnikov in zahodni Razorov greben. Oba se kaj lepo vidita iz Kranjske gore. Na robu grebenov stoji več

visokih in razritih stolpičev. Po ozki soteski sva prilezla v pol ure do strmega sneženega plazu. Navezala sva si dereze na noge in se obrnila na desno. Kmalu sva preprečkala plaz in stala sva pod silnimi zahodnimi stenami Razora.

Kako pa prilezemo gori? Odgovor na to vprašanje dobiš že pri studencu, ako si Razor dobro ogledaš. Od nikoder se ne vidi njegov sklad tako lepo in določno kakor od tam. Podoben je utrdbam, ki se kopičijo ena vrh druge. Neposredno iz snega in proda se vzpenjajo silne navpične stene, ki se nehavajo z daljšimi in krajšimi zidci. Iz teh vstajajo zopet druge stene, še višje in strmejše, ki se zopet končujejo z zidci. Tako se menjavajo stene in zidci do ostrega vrha. Pot na vrh je torej jako priprost. Držati se moraš vedno zidcev in si poiskati najboljših prehodov čez stene z nižjega zidca do višjega. Seveda, ako nisi vajen in nimaš vodnika, najdeš pač težko pravih počev in morda bodeš vesel, če boš mogel s prvga zidca nazaj v Mlinarico. Cela pot je tudi zelo odvisna od slabših in boljših snežnih razmer. (Konec prih.)

Nekaj o vodstvu planinskih društev.

Spisal Savinčan.

Planinska društva, oziroma njih podružnice izvršujejo raznovrstno delo, za katero potrebujejo raznih zapiskov ali knjig, da imajo o vsem delovanju in imetju jasen pregled. Ako se zapisuje sproti po gotovih načelih, je mnogo dela olajšanega. Marsikateri podružnici torej morda ustrezem, ako objavim iz lastne izkušnje nabrane podatke.

Vsaka podružnica imej vezano knjigo za zapisnike, ker se posamezni zapisniki na polah lahko izgube ali založijo. Taka knjiga nam podaja istinito kroniko o vsem delovanju v raznih dobah. Zapisniki se seveda sproti zapisujejo v knjigo.

Druga važna knjiga je imenik članov, ki ima sledeče razpredelke: tekoče število, ime člana, značaj, bivališče in dan vstopa. Člani se vpisujejo zaporedoma, kakor pristopajo. Tekoče število se obenem zapisuje na vsakoletne izkaznice. Konec leta se vsi člani razvrstijo po abecednem redu kot drugi imenik, ki nam služi v prihodnjem letu za evidenco, kako stari člani plačujejo letnino. Pri vsakem članu, ki plača članarino, si zapišemo črko „p“ (plačano), da vemo, koga še imamo v drugič in mnogokrat — žal — v tretjič opominjati, da plača letnino. To velja seveda takrat, ako so člani po mnogih, zelo oddaljenih krajih raztreseni.

Dobro je, ako ima društvo v takih krajih, kjer je več članov, svoje zaupnike ali poverjenike, ki pobirajo letnino. Sploh prizadeva pobiranje letnine največ sitnosti in truda. Oh, ko bi hoteli le člani to tudi vpoštevati! Marsikateri član ne da na pismen opomin nobenega odgovora ali je celo razžaljen in čaka, da ga blagajnik osebno terja. Taka brezbržnost provzroča le nered pri razpošiljanju „Plan. Vestnika“ in blagajniku po nepotrebnem obtežuje delo.

Blagajniku je za zapisovanje dohodkov in izdatkov neobhodno potrebna denarna knjiga, v katero se vsi še tako majhni podatki sproti natančno zapisujejo. Iz nje se konec leta lahko sestavi natančen računski zaključek za preteklo društveno leto. Tu je pripomniti, da vsako odlaganje v zapisovanju raznih točk lahko napravi nered in nepreglednost, ali pa se kaj izpusti, kar je v škodo društvu ali blagajniku samemu.

Zelo važna knjiga je še za tiste podružnice, ki imajo kakršnokoli imetje, posestna knjiga. Pri velikih podružnicah je treba za to mnogih knjig, pri manjših zadostuje ena knjiga z raznimi oddelki.

Prvi oddelek posestne knjige je zaznamek planinskih koč in drugih zgradb. Zaznamek ima sledeče razpredelke: tekoče število, ime koč ali zgradbe, lega in visočina nad morjem, čas naprave in otvoritve, vrednost inventarja, vrednost zgradbe, kratek opis zgradbe, zavarovanje (pri kateri družbi, zavarovana vsota, štev. police, letna zavarovalnina in rok za plačevanje zavarovalnine), opomba (hišna številka, davčna občina itd.).

Zaznamek novo napravljenih planinskih potov (drugi oddelek) obsega ime pota, popis dela, stroške naprave, dolgost pota, čas naprave, ime delovodje in opombo. V zaznamku popravljenih planinskih potov (tretji oddelek) se poleg tega še zapiše, kdo je pot poprej napravil in kdaj.

Zaznamek društvenih posestev (četrti oddelek) nam pove: kraj posestva, velikost v a in m^2 , vrednost posestva, datum kupne pogodbe in zemljiškoknjižni vložek; v opombi se označijo servituti, če so kateri, in ime prodajalca. Ravno tako potrebujemo zaznamek za društvene klopi in mize, ki nam kaže, kje in kdaj so se postavile in koliko so vredne (peti oddelek).

Za vsako koč mora biti poseben zapisek inventarja (šesti oddelek), ki ima razpredelke: tekoče število, ime predmeta, število komadov, cena komada, skupna cena in opomba.

Včasih je inventar razkropljen po mnogih krajih. Za ta inventar se napravi poseben zapisek in se v opombo zapiše, kje se nahajajo razni predmeti (sedmi oddelek).

Imenik zaznamenovanih potov (osmi oddelek) obsega razpredelke: ime pota, barve, dolgost v urah, čas zaznamovanja in popravila, opomba.

Imenik napisov (deveti oddelek) nam pove: besedilo napisa, kraj, kjer je nabit, velikost in vrednost table in opombo. Pri kraju še povemo, ali je tabla nabita na zid, steber itd.

Zaznamek spominskih knjig (deseti oddelek) nas pouči, kje in pri kom (z imenom) so spominske knjige razpoložene. V opombi zapišemo, ali so velike ali majhne ali že popisane.

V zaznamku društvenih ključev (enajsti oddelek) označimo tekočo številko ključa, ime, stan in bivališče osebe, ki ima ključ. Tu je želeti, da ima osrednji odbor zaznamek vseh ključev od št. 1 dalje, posamezne podružnice pa zaznamke dotičnih ključev, ki se nahajajo v njih področju.

Peta knjiga je opravični zapisnik, ki nam daje pregled o vršenci se korespondenci.

Planinske podružnice, ki imajo svoje knjižnice, imajo tudi zapisnik knjižnice. Ta lahko obsega sledeče oddelke: 1.) imenik knjig in spisov, katere izdajajo posamezne podružnice ali osrednje društvo; 2.) imenik knjig in spisov, katere izdajajo posamezniki; 3.) imenik slik in fotografij; 4.) imenik zemljevidov ali kart in načrtov; 5.) imenik panoram. Zelo je želeti, da ima vsaka podružnica popolno zbirko spisov v vseh jezikih, slik, fotografij o tistem okrožju, na katero se nanaša njeno delovanje.

Zelo priporočljiva, a ne ravno potrebna je še spominska knjiga, v katero se prilepljajo izrezki iz časnikov o raznih poročilih, opazkah ali celo napadih na dotično podružnico.

Posamezne podružnice bodo morda potrebovale še kake posebne knjige; to je odvisno od njih delokroga, a zgoraj omenjene zadoštujejo ali so potrebne za večino planinskih društev.

Ako je s temi vrsticami komu ustrezno, je pisec popolnoma dosegel svoj namen.

Društvene vesti.

† **Simon Rutar**, c. kr. profesor v Ljubljani, je nenadoma preminil dne 3. t. m. v 52. letu svojega plodonosnega življenja. Spominjamo se plemenitega našega vseletnega člana kot sotrudnika pri znanstvenem delu našega društva, kot pisatelja pri našem listu s hvaležnim srcem, a obenem z bridkostjo, da nam je usoda zamorila vzornega učenjaka, ki je najpožrtvovalneje služil svoji domovini. Premnogi spisi, ki jih je spisal o zgodovini Slovencev, mu ohranijo trajen spomin med nami.

† **Dr. Robrt Bežek**, c. kr. notar v Ljubljani, je umrl dne 17. t. m. v Ljubljani, šele 45 let star. Zavratna bolezen je blagega našega člana nagloma otela iz vrste zavednih bojevnikov za narodne svetinje. Ves vnet za lepoto prirode, za lepoto umetnosti, bi bil še veliko koristil domovini. Časten mu spomin!

Prof. dr. Karel Chodounský je obhajal dne 18. t. m. svojo rojstno šestdesetletnico. V planinskih krogih dobro znan kot turist, je dr. Chodounský vsem, ki so imeli priliko, ž njim občevati, v ljubem spominu; prikupila se je vsem imponujoča postava resnega učenjaka, iz čigar oči odseva krepost duha in pa milina dobrega, zlatega srca. In to njegovo srce se je zavzelo z gorko ljubeznijo za slovenski narod in pa njegove planine, te planine, ki mu nudijo uteho in ki mu bude radost. Našim planinam živi dr. Chodounský zadnjih deset let z vnemo, ki je rodila že mnogo sadu. Ne le z živo besedo — spominjamo se toplih njegovih govorov ob naših hribskih slavnostih — tudi literarno je dr. Chodounský v odličnih spisih budil zanimanje za naše kraje, najodličneje se pa kaže njegovo uspešno delovanje v Češki podružnici S. P. D., ki jo je on leta 1897. ustanovil in ki ji je namenil delovanje na Jezerskem na koroški strani Grintavskega pogorja. Kakšnega pomena da je Češka podružnica za naše društvo, čutimo dobro vsi, ki se zanimamo za razvoj planinstva v naših gorah, čutimo, da nam je v vzor po resnosti in intenzivnosti, ki se javlja v obsežnem, dobro in temeljito zasnovanem alpinistiškem delu. Z delom Češke podružnice se ponša naše društvo. Češka podružnica nam je opora, ob kateri se dviga ugled našega društva v narodu slovenskem in češkem, pa tudi med tujci. Dr. Chodounskega, ki je Češki podružnici ne le ustanovitelj, marveč tudi duša, se spominjamo ob njegovi šestdesetletnici z odkritosrčno željo, naj bi nam ostal ohranjen še mnoga leta krepak na telesu in pa navdušen in navdušujoč prijatelj naših gora in našega naroda!

Darila. Osrednjemu društvu: Na Šmarni gori nabrano ob Petričevi harmoniki 4 K.

Darovi za planinski dom v Krnici v Zajezeri: Darovali so gg.: Rozman, tajnik Mohorjeve družbe, 20 K; dr. Sommer, Hochmüller, prof. Wang in izgubitelji stave po 10 K; kuharica H. Gangl 10 K (v zlatu); Sirnik, Godec, Lamprecht po 2 K; neimenovanec 1 K; (po nabiralcu g. Češniku): Germ, dr. Rogina, Einšpieler, I. Mejač, Skušek, Češnik, Rosman, Gombač, Schwentner (dvakrat) po 2 K. Skupaj 97 K.

Lepa hvala! Upamo, da se spomni tudi drugih blagih dobrotnikov obilno število z izdatnimi darili tega izključno narodnega podjetja. Saj se to ne ponavlja vsako leto, kakor kake druge narodne naprave. To podjetje se bode v prihodnje samo vzdržalo. V takih lepih krajih imajo po drugih planinskih deželah že velike hotele in ljudje v njih bogatijo, zakaj si ne bi tudi „Slovensko planinsko društvo“ postavilo takega vira narodnim dohodkom. Le pogum velja!

Novi člani. Češke podružnice: Dr. Herrmann Karel pl. Otavský, univ. prof. v Pragi; Hušek Jar., urednik na Kralj. Vinogradih; dr. Kimla Rudolf, univ. prof. v Pragi; Kočí B., založnik v Pragi; Koleta Vladimír, medicinec v Pragi; Marn Josip, pravnik v Pragi; Pavlíček Julijan, pravnik v Pragi; Pretnar Janko, pravnik v Pragi; dr. Sommer Vojteh, zdravnik

v Koširih; Stare Egon, pravnik v Pragi; Štastný Ot., urar v Pragi; Zvoníček Francíšek, učitelj v Pragi; Eisenkoll Emil, pravnik v Pragi; Jekovec Ciril, tehnik v Ljubljani; Koršič Mirko, pravnik v Pragi; Smole Alojzij, tehnik v Pragi; Wüst J., lekarnar v Innichenu. — Kranjsko-gorske podružnice: Cecilija Budinek iz Kranjske gore, Ferjan Ivanka na Savi (ustanovnici); Sorko Fani, Perne Minka, Kolar Julka, Ravnik Minka, trg. sotrudnice na Savi; Hrovat Marija, Klinar Rozika na Jesenicah; Švigel Anton, zastopnik del. društva na Jesenicah; Mohorič Ivan, krojaški pomočnik na Jesenicah; Repe Ivan ml., mizarski mojster na Jesenicah; Hauptman Albin, pekovski mojster na Jesenicah; Završnik Josip, občinski stražnik na Jesenicah; Klinar Josip, župan in posestnik na Jesenicah; Gela Gašpar, užitn. uradnik na Jesenicah; Brenc Miha, ključ. mojster na Jesenicah; Jak Leopold, trg. sotrudnik na Savi; Morič Nace, trgovec na Jesenicah; Černe Miha, pekovski mojster in posestnik na Savi; Čebulj Anton, krojaški mojster na Savi; Rant Francíšek, učitelj na Savi; Rožič Josip, črevljarski mojster in posestnik na Savi; Lazar Filip, mizarski mojster in posestnik na Savi; Baloh Lovro, trgovec in posestnik na Jesenicah; Ferjan Jakob, posestnik na Jesenicah; Repe Ivan st., posestnik na Jesenicah; Tancar Martin, posestnik na Jesenicah; Krivic Lovro, trgovec in gostilničar na Hrušici; Počivavšek Anton, pekovski mojster na Hrušici; Hkavc Josip, gostilničar na Javorniku; Krevlič Andrej, posestnik na Potokih pri Koroški Beli; Klinar Anton, občinski gozdar na Jesenicah; Markež Josip, posestnik na Jesenicah; Podpečnik Josip, posestnik na Jesenicah; Pšenica Janez ml., posestnik na Jesenicah; Bizjak Franc, posestnik na Jesenicah; Peternel Janko, gostilničarjev sin na Savi; Valjavec Fran, zastopnik pivovarne na Jesenicah; Vovk Josip, posestnik na Jesenicah; Mesar Jakob, posestnik na Jesenicah; Krivic Franc na Jesenicah; Arh Ivan ml. na Savi; Slavic Anton, mesar in posestnik v Kranjski gori; Lorenz Karel, trgovec na Javorniku; Mozer Albert, trgovec na Javorniku; Salberger Miha, učitelj na Jesenicah; Višner Karel, posestnik na Jesenicah; Schulz Francíšek, c. kr. višji inženir na Dunaju; Blenkuš Pavel, gostilničar in posestnik v Gozdu pri Kranjski gori; Oman Ivan, posestnik v Gozdu pri Kranjski gori; Hribar Ivan, gostilničar in posestnik v Gozdu pri Kranjski gori; Volf Ferdinand, geometer c. kr. drž. žel. na Jesenicah; Žvagen Alojzij, pekovski mojster na Hrušici; Noč Andrej, posestnik na Hrušici; Razinger Francíšek, mizarski mojster na Hrušici; Pogačnik Francíšek, posestnik v Belici pri Dovjem; Bizjak Luka, posestnik na Jesenicah; Štefelin Jožef, posestnik v Planini pri Jesenicah; Noč Lovro, mesar na Javorniku; Smolej Matevž, posestnik na Jesenicah; Krivic Simon na Jesenicah; Zore Rudolf, trgovec na Savi; Zupan Ivan, posestnik v Belici pri Dovjem; Žvagen Matevž, posestnik na Hrušici; Rozman Peter, tov. prvi delavec na Savi; Pavlin Jakob, uslužbenec pri c. kr. gradb. vodstvu na Jesenicah; Kavalar Ivan, posestnik na Hrušici; Kapus Jožef, kovač in posestnik na Jesenicah; Hoch Emil, urar na Jesenicah; Mizika Karel, montêr na Hrušici; Pretnar Apolonija, posestnica na Jesenicah; Pšenica Marijana, posestnikova soproga na Jesenicah; Kunaver Franc, asistent c. kr. drž. žel. na Jesenicah; Guštin Cecilija, učiteljeva soproga na Jesenicah; Hrovat Ignacij, mesar na Jesenicah; Aichholzer Tomo, postajni načelnik v Ratečah; Podbregar Jožef, želez. uradnik v Ratečah; Petrič

Ivan, gostilničar v Ratečah; Levičar Ivan, trgovec in mesar na Hrušici; Čop Marija v Plavškem rovtu pri Jesenicah; Razinger Pavel v Planini pri Jesenicah; Kobentar Matija, posestnik na Hrušici; Vergles Matevž, posestnik in mesar na Hrušici; Pokorn Slavica na Jesenicah; Pokorn Milka na Jesenicah; Košnik Primož, zidarski mojster v Britofu pri Kranju; Krašovic Juri, trgovec na Savi; Kunst Ivan, trg. sotrudnik na Savi; Peterlin Fran, c. kr. sodnik v Kranjski gori; Urbas Anton, trgovec v Mojstrani. — Ziljske podružnice: Pl. Spiess, feldmaršallajtnant v p. na Reki.

Občni zbor osrednjega planinskega društva za 10. leto se je vršil dne 20. t. m. v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Društveni načelnik g. prof. Fr. Orožen je po pozdravu označil delovanje „Slov. planinskega društva“ v minolem letu in poudaril velike vspehe, ki jih je doseglo v prvem desetletju svojega obstanka. Društvo napreduje od leta do leta po številu članov in podružnic. Ob koncu 10. leta se je osnovala nova podružnica na Jesenicah, sedaj se pa snuje najnovejša za Vipavsko dolino. Desetletnico svojo bo torej društvo lahko ponosno praznovalo letos po leti. Slavilo jo bode s skupno sejo osrednjega odbora in vseh podružniških odborov ter z otvoritvijo „Aljaževega doma“ v Vratih in kočee na Kamniškem sedlu. G. načelnik se je spomnil tudi umrlih članov, katerim v čast so zborovalci vstali. Naposled je izrekel vsem članom, činiteljem in oblastvom pristrčno zahvalo za dejansko podporo in naklonjenost „Slov. plan. društvu“ in njega podružnicam.

G. J. Hauptman, društveni tajnik, je potem nadrobno poročal o društvenem delovanju l. 1902. To poročilo obsega le skupni pregled delovanja v preteklem društvenem letu, ker so se vsi važni dogodki objavljali v društvenem glasilu „Planinskem Vestniku“. Poročilo se glasi:

„Kakor vsa druga leta, je društvo tudi v tem poslovnem letu v vsakem oziru napredovalo. Število članov se je od prejšnjega leta pomnožilo za 126, leta 1901. jih je namreč bilo 1436, konec leta 1902. pa 1562. Teh članov je pripadalo osrednjemu društvu 523, tedaj za 46 več nego prejšnje leto, osmerim podružnicam pa ostalih 1039, to je za 77 več nego prejšnje leto. Tudi to leto nam je nemila smrt vzela več članov. S tužnim srcem se spominjamo umrlega gospoda profesorja Antona Laharnarja in gospoda kontrolorja Frana Trillerja, oba sta bila svoječasno tudi naša odbornika.

Osrednji odbor je imel v preteklem letu 46 sej, v katerih je rešil 605 dopisov in vse društvene stvari. Dalje je priredil 4 poučnozabavne večere. Dne 8. januarja je predaval gospod Ivan Mlakar o svojih turah v letu 1901. po najvišjih tirolskih gorah in ledenikih; dne 19. aprila je predaval gospod Anton Gregorec o fotomehaničnem proizvajanju slik ter o osnovni avtotipije in cinkografije; dne 29. septembra je predaval gospod Gustav Pirc o Danski in zlasti o življenju Dancev kmetov in dne 13. decembra zopet gospod Ivan Mlakar, in sicer o Mangartu, Jalovcu in Razoru. Ta večer je bila tudi razstava slik amater-fotografov, ki je zopet pokazala v vsakem oziru velik napredek. Odbor je priredil tudi dva skupna izleta, in sicer 1. junija k otvoritvi novega mostiča čez Savo pod Kamno gorico in 26. oktobra k otvoritvi zavetišča in novega pota na Grmadi. Razen tega se je odbor udeležil izletov in zborovanj naših podružnic. — O Binkoštih se je vršil v Ljubljani shod slovanskih

časnikarjev. Udeleženci so napravili tudi izlet na Bled, v Vintgar, v Postojinsko jamo in v Trst. Slovensko planinsko društvo se je udeležilo sprejema teh gostov in jih na izletih vodilo in spremljevalo.

Dne 21. avgusta se je otvorila na novo zgrajena koč na Lisci pri Zidanem mostu. Gospod Jurko, nadučitelj v Razboru, ima za to koč največ zaslug, kajti on je po večjem nabral denar, napravil načrt za koč in nadziral stavbo. Zato se koč imenuje „Jurkova koč“. Na Grmadi v Polhograjskem pogorju je društvo napravilo leseno zavetišče in nadelalo do vrha novo stezo.

Vse naše koč so bile dobro in še bolj obiskane nego prejšnja leta. Marsikaj je bilo treba v njih popraviti in popolniti, kakor opravo, ležišča itd. Obiskovalci koč, domačini in tuji, so bili v kočah s postrežbo zelo zadovoljni.

Odsek za zaznamenovanje potov je po svojih članih zaznamoval mnogo potov in stez, ter postavil več novih napisnih tablic in kačipotov. Stare zaznambe so se popravile, obnovile in opremile z novimi napisi.

Na važnih krajih je društvo tudi to leto nakupilo posestva, oziroma stavbene prostore, na katerih bode o ugodni priliki postavilo potrebne stavbe ali druge naprave.

Poleg tega delovanja je odbor izvršil več priprav za nove naprave v prihodnjih letih.

Društveno glasilo „Planinski Vestnik“ je prinašalo zanimive turistične, poučne in zabavne spise in obveščalo člane o društvenem delovanju ter drugih važnih dogodkih. Vsem sotrudnikom izreka odbor na tem mestu najtoplejšo zahvalo ter jih prosi, naj nam tudi v bodoče ostanejo naklonjeni.

Odbor je dopisoval v razne domače in tuje liste o društvenem delovanju in o krasotah naše domovine, vzbujal zanimanje za naše kraje ter vabil tujece k nam. Smelo trdimo, da smo dosegli že zelo lepe uspehe; to dokazuje vedno naraščajoče število obiskovalcev naših koč in obiskovalcev letovišč v naših planinskih krajih. Za razvoj in napredek slovenske turistik je velikega pomena tudi dejstvo, da so se začeli drugi narodi baviti o nas in o našem delovanju ter prinašajo v svojih listih spise in poročila o krasotah naših krajev in o delovanju našega društva. Posebno simpatično je pisal v tem zmislu ruski časopis „Slavjanski Vjek“. Tudi nekateri ugledni nemški listi prinašajo vesti o našem delovanju, opozarjajo občinstvo na lepe kraje in planine naše ter nas vabijo, da jim pošljamo podatke in poročila.

Vse naše podružnice vrlo napredujejo. Njih poročila o delovanju leta 1902. so večinoma že izšla v „Planinskem Vestniku“. Omenjamo danes le toliko, da je vodstvo podružnic v dobrih in spretnih rokah. Vsi odbori požrtvovalno in navdušeno delujejo za lepo planinsko idejo.

Lahko rečemo, da smo s skromnimi močmi in pripomočki mnogo storili in izvršili. Gotovo bi pa bili še več storili, ko bi bili imeli več gmotnih sredstev na razpolaganje. Da je pa društvo toliko vzmoglo, mu je bilo treba mnogostranske gmotne in duševne podpore. Priznati moramo in v čast si štejemo, da smo imeli pri odločilnih faktorjih in pri občinstvu mnogo zaslombe in simpatij. Prijetna dolžnost nas torej veže, da se hvaležno spominjamo vseh dobrotnikov ter izrekamo vsem, ki so na katerikoli način podpirali naše prekoristno in

nesebično delujoče „Slovensko planinsko društvo“, najodkritosrečnejšo odborovo zahvalo. Le nekatere dobrotnike in podpiratelje naj imenoma navedemo: slavno mestno občino ljubljansko, visoko c. kr. železniško ministrstvo, slavno banko „Slavijo“, prečast. gosp. Jakoba Aljaža, gosp. prof. dr. Frischaufa ter slavna uredništva tukajšnjih in zunanjih časopisov.“

Občni zbor je to poročilo odobril.

Poročilo blagajnika g. dr. Vl. Foersterja o računskem sklepu l. 1902. in o proračunu za l. 1903., ki ga priobčimo v prih. številki, je podalo obsežen in natančen pregled o društvenem gmotnem stanju. Na predlog društvenega revizorja g. H. Lindtnerja, ki je pregledal račune z drugim revizorjem g. I. Mejačem, je zbor odobril poročilo.

Na predlog „Ziljske podružnice“ je občni zbor soglasno imenoval g. Simona Incka, dekana v Žabnicah, v priznanje njegovih velikih zaslug za Slov. plan. društvo za častnega člana.

Aljažev dom v Vratih. Tako se bo zvala nova velika koča v Vratih, ki se postavi in otvori letos na proslavo desetletnega obstanka „Slov. plan. društva“. Načrt za njo je napravil društveni odbornik, inženjer g. Jaroslav Foerster. Zgradba bo imela v pritličju dve veliki gostilniški sobi, kuhinjo, dve spalnici, eno z 10, drugo s 6 posteljami. V podstrešju bodeta dve sobi s posteljami in skupna spalnica za 25 turistov. Novi planinski dom bo lesen in bo imel svoj vodovod, ki je že gotov. Za stavbo je vse že pripravljeno.

Nova naprava na Zidanem mostu. Od postaje na Zidanem mostu se dela sedaj zložna pot — kakih 50 m nad železnico visoko — na navpično skalo, kjer je nekdanja nekaka trdnjavica „Klausenstein“. Semkaj bodo oni potniki, ki morajo dalje časa čakati vlaka in se ne vedo od dolgega časa „kam dejati“, lahko v 10 minutah prilezli in uživali krasen pogled deloma na Savino, Savo, železnike tire itd., deloma na Kum, Kozje in celo na Kamniške planine. Napravo pota in „razgleda“ je blagohotno prevzel načelnik kurilnice gospod I. Lauter. Na kolodvoru se bode o pravem žasu napravila tabla z napisi. Nasproti znane dobre gostilne g. Juvančiča bo začetek zaznamovanega pota. V. B.

Češko-slovenski akademski krožek v Pragi, čigar ustanovitev smo omenili že v aprilski številki, nam je poslal nastopni poziv, da ga priobčimo vsem gg. akademikom:

„Tovariši! Slavnoznaná prirodna krasota naše domovine je zagotovila nam Slovincem že v pradavnih časih svetovno pozornost. Velegorska romantika naših Alp, stotera čudesa našega Krasa, izredna menjavost naših dolin so že izza davnih časov tujcem predmet občudovanja in — našim sosedom, Nemcem in Lahom, priročen predmet njih grabežljivosti, katere nismo do poslednjega časa niti izkušali ovirati. Vsi naši neprijatelji so izprevideli davno pred nami veliko narodnogospodarsko važnost označenih posebnosti, samo mi, gospodarji svojih zemljá, smo zaostajali in se čudili nemškemu napredku v najlepših krajih slovenskih gorá, nemškemu napredku ob naših jezerih, letoviščih itd. in gledali smo vzorna „nemška čudesa na slovenski zemlji“.

Te razmere odpraviti, se trudi sicer že davno v prvi vrsti „Slovensko planinsko društvo“, — a svoji veliki nalogi ne more biti dočela kos vsled premale podpore v to poklicanih širših rodoljubnih krogov.

Ta mlačnost se tiče nemalo tudi nas — slovenskih akademikov, ki smo v tej panogi narodnega napredka ostajali daleč za potrebnim delom. Da dohitimo z uspešnim delom to, kar smo zamudili, združili smo se slovenski akademiki v Pragi s češkimi tovariši začasno v akad. krožek v češki planinski podružnici, katerega bi preosnovali ob dovoljnem številu članov v samostojno akad. podružnico osrednjega društva.

Namen krožka, event. podružnice bi bil naslednji:

- 1.) gojiti turistikto vseh smeri v velegorah sploh, v prvi vrsti v slovenskih Alpah;
- 2.) širiti (s predavanji, zabavami, izleti itd.) zanimanje za turistikto in slovenske kraje med širšim občinstvom, posebno med akademiki;
- 3.) organizovati obiskovanje slovenskih alpskih krajev in pospeševati emancipacijo naše turistikte od nemških smeri;
- 4.) delovati za ohrano slovenskega življa v južnovzhodnih Alpah;
- 5.) gojiti ožje stike med češkimi in slovenskimi akademiki;
- 6.) pomagati plan. društvu v vseh njega podjetjih (z literarnim delom, postavljanjem planinskih koč, označevanjem poti itd.).

Označeni namen pa moremo le doseči, ako se medsebojno združimo pri delu, ki se pričena z gmotno podporo, t. j. s pristopom h krožku. Pristop ima vsak akademik, ki plača članarine 3 K na leto (akademiki so prosti vpisnine). Vsak član uživa razen splošnih društvenih pravic vse ugodnosti članstva ob potovanju po gorah ter dobiva brezplačno društveno glasilo „Planinski Vestnik“ ali pa češko podružnično glasilo „Alpský Věstník“.

Glede na važni namen totranske zveze pozivljemo vse slovenske akademike, da pristopijo h gorenjemu krožku kot člani in nam to čim prej naznanijo, da bi z združenimi močmi uspešno zapričeli svoje delo že v nastopnih velikih počitnicah v blagor in bran naše domovine.

Dopisi v Prago naj se naslavlajo na društvenega blagajnika, ki je Viktor Dvorský, Praga II. Lipová ul. č. 14.

Češko-slovenski akademiški krožek označi letos pot iz Bolca skozi Žago do Rezije.

Raznoterosti.

Kraljevo rožo ali igalko (Daphne Blagayana Freyer) sta našla, kakor se je v 4. številki lanskega „Plan. Vestnika“ poročalo, na Kozjem nad Zidanim mostom gg. Lauter in Logar. Letos so jo pa zasledili v veliki množini na lahko pristopnem kraju nad Sv. Marjeto pri Rimskih toplicah, kakih sto metrov nad lursko cerkvijo, po rebro „Kinclju“, v morski višini komaj 400 m, torej kake pol ure hoda od Sv. Marjete. Kakor smo poizvedeli, raste ta cvetlica, ki jo hribovski domačini imenujejo „beli kozlovec“, po vsem gorovju nad vasjo „Turje“ (cerkvice sv. Štefana) do nad 700 m visoko. Odtod tudi poročilo graškega prof. g. Fritscha, da se nahaja ta cvetlica „im Turiawald“. V koliki množini se tukaj nahaja „beli kozlovec“, je razvidno iz dejstva, da krasijo oltarje v cerkvah s to cvetlico in da je naberejo v ta namen po cele koše.

Na vrhu tega pogorja, na „Kopitniku“ (914 m), se pa nahajata tudi *Daphne Cneorum* ali „rdeči kozlovec“ in *Rhododendron hirsutum*

ali „planinska roža“. Krasen prizor sta uživala letos konec aprila gospoda Lauter in Logar na nekem rebro, ki se razteza s kozjanskih grebenov proti Brišam, ko sta zagledala prostorček, na katerem je rasel kupček dišečega jegliča, obdan s krasnim cvetjem kraljeve rože. Zares nenavadno redek slučaj. Po robovih tega razdrtega skalovitega gorovja pa sta letos zasledila tudi *Rhododendron Chamaeistus*. Seveda se nahaja planinska roža na Kozjem doli do Briš kakor tudi sploh na desnem bregu Save nasproti Zidanega mosta.

Opozarjamo torej vse planince, prijatelje cvetlic, na ta floristično preznameniti kraj. Pota so zaznamenovana od Rimskih toplic čez Kopitnik k Sv. Jurju, odtod na Dol in na Hrastnik, od Zidanega mosta pa čez „Majlond“ in Mrzlo polje na vrh Kozja. V kratkem se bo pa še zaznamenovala pot od Mrzlega polja mimo Sv. Lovrenca na Sela pod Lisco. Od Sel na Lisco je pot že markirana do Jurkove kočice „Slov. pl. društva“.

V. B.

Meteorologično mesečno poročilo. Minoli mesec april je bil zelo hladen in vetroven. — Povprečna toplina v Celsijevih stopinjah je znašala: ob sedmih zjutraj 4·0°, ob dveh popoldne 11·1°, ob devetih zvečer 6·1°, srednja zračna temperatura torej 7·1°, za 2·6° pod normalo. — Srednji zračni tlak je znašal 730·1 mm, za 5·9 mm pod normalo. — Mokrih dni je bilo 12; padavina (dež in sneg) je znašala 137·7 mm. — Med vetrovi je jugozahodni daleč presegal druge. Prof. M. Vodušek.

Za določevanje časa meseca junija 1903. I.

Dan	Časoizprava	Solnčni odklon
5. junija	— 3 ^m 2·6 ^s	+ 22° 24' 14·1"
10. "	— 2 ^m 10·6 ^s	+ 22° 54' 47·1"
15. "	— 1 ^m 11·6 ^s	+ 23° 15' 19·4"
20. "	— 0 ^m 8·3 ^s	+ 23° 25' 39·0"
25. "	— 0 ^m 56·5 ^s	+ 23° 25' 40·1"
30. "	— 1 ^m 59·7 ^s	+ 23° 15' 22·5"

Prof. M. Vodušek.

Društvena izkaznica je vsakemu članu „Slov. plan. društva“ neogibno potrebna legitimacija po vseh kočah, če hoče biti deležen znižanih plačil. Zato vljudno opozarja osrednji odbor vse društvenike, naj izkaznico dobro hranijo ter je nikdar ne pozabijo doma, kadar gredo v gore. Član, ki se ne izkaže z izkaznico na svoje ime, bo plačal v vsaki koči kakor nečlan in ne bo imel nobene prednosti pred nečlani.

Izletnikom v Savinske planine na Štajerskem priporočamo gostilnice naših članov, in sicer: v Rečici na Paki gostilnico na pošti (g. Jože Krajnc); — v Mozirju gostilnico na pošti (g. Anton Goričar) in hotel Tribučev (g. Srečko Tribuč); na Ljubnem gostilnice g. Fr. Ks. Petka, g. Al. Klemenška, pd. Režala, in g. Janeza Ermenca, pd. Ledeničarja; — v Lučah gostilnici pri Raduhi (g. Norbert Zanier) in pri Mežnarici (Ana Planinšek); — v Solčavi gostilnici g. Antona Herleta, pd. Vitežiča, in g. Kristijana Grmela, pd. Šturma. Postrežba je povsod izvrstna. Povsod se dobe tudi sobe. Turisti, podpirajmo v prvi vrsti le naše člane!

Vozni red

turistovskega vlaka, ki bo vozil od dne 1. julija do dne 15. septembra iz Ljubljane do Trbiža.

O d h o d		P r i h o d	
Ljubljana, južni kolodvor, ob 5. zjutraj		Ljubljana, južni kolodvor, ob 10:39 po noči	
» državni » » 5:08 »		» državni » » 10:35 » »	
Vižmarje 5:17 »		Vižmarje 10:28 » »	
Medvode 5:27 »		Medvode 10:19 » »	
Škofja Loka 5:39 »		Škofja Loka 10:05 » »	
Kranj 5:52 »		Kranj 9:53 » »	
Sv. Jošt 5:57 »		Sv. Jošt 9:47 » »	
Podnart 6:12 »		Podnart 9:37 » »	
Otoče 6:16 »		Otoče 9:31 » »	
Radovljica 6:29 »		Radovljica 9:21 » »	
Lesce 6:38 »		Lesce 9:15 » »	
Žirovnica 6:48 »		Žirovnica 9:— » »	
Javornik 6:58 »		Javornik 8:53 » »	
Jesenice 7:06 »		Jesenice 8:47 » »	
Hrušica 7:11 »		Hrušica 8:38 » »	
Dovje 7:22 »		Dovje 8:29 » »	
Kranjska gora 7:45 »		Kranjska gora 8:09 » »	
Rateče 7:51 »		Rateče 7:57 » »	
Trbiž 8:11 »		Trbiž 7:37 » »	

Člani osrednjega društva plačujejo članarino osrednjemu odboru v Ljubljani, člani vseh podružnic pa svojim odborom.

Članarina „Slov. plan. društva“ in njegovih podružnic znaša na leto 6 K; poleg tega zneska plača nov član tudi 2 K vpisnine. Ustanovnik plača enkrat za vselej 60 K. Vseučiliščniki plačajo 3 K letnine in so prosti vpisnine.

„Plan. Vestnik“ prejmejo vsi člani **brezplačno**. Nečlane stane na leto 4 K, dijake 2 K 40 h.

Društvena znamenja dobivajo člani v društveni sobi v Narodnem domu v Ljubljani, pri podružniških odborih, pri gospodu Ivanu Sokliču, trgovcu Pod Trančo, in pri gospodu J. Lozarju, trgovcu na Mestnem trgu v Ljubljani. Eno znamenje stane 2 K.

FRANC ČUDEN

urar v Ljubljani na Mestnem trgu

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter budilk. Vsi izdelki so priznani izvrstni in poceni. Popravila se izvršujejo natančno in dobro.

— Ceniki na zahtevanje brezplačno —

✦: Gostilna Vrbanejeva, ✦

sedaj prenovljena v

hotel Razor v Kranjski gori,

priporoča vsem letoviščnikom in tujcem svoje ugodne **sobe** in svojo **restavracijo z najboljšo postrežbo** v vsakem oziru.

Kdor želi za daljšo dobo stanovanje, naj to za časa naznani.

~ Lastnik Jakob Černe. ~

Nahrbtnike in gorske palice

~ prodaja trvdka ~

AVGUSTA AUERJA naslednik IVAN KORENČAN

Stari trg št. 5. * Ljubljana. * Stari trg št. 5.

Nahrbtniki po 2 K in 2 K 40 h. — Gorske palice po 1 K 60 h.

✦ Peternelov dom na Bledu ✦

priporoča vsem letoviščnikom in izletnikom

svoje ugodne **sobe** in svojo **restavracijo**.

Kuhinja je izborna. Točijo se najboljša **dolenjska** in **istrska** vina in **budejeviško** pivo iz **alcijske** pivovarne.

~ Bivanje za daljšo dobo je za časa naznaniti. ~

Lastnik: **Jakob Peternel**, župan blejski.

J. BONAČ

v Ljubljani v Šelenburgovih ulicah št. 5, nasproti nove pošte,

priporočam vljudno svojo

✦ trgovino s papirjem in pisalnimi potrebščinami. ✦

Vzorce papirja pošiljam na ogled. V svoji knjigovезnici izdelujem vezi preproste in najfinjše. Prevzemljam izdelovanje vsakovrstnih razglednic po fotografijah. Imam veliko zalogo vedno najnovejših razglednic.

~ Edina zaloga zvinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda. ~

Tvornica kartonaže z električno silo. Po naročilu izdelujem raznovrstne škatle.

Prekupnikom velik popust.

Karla Kavšeka nasl.

Schneider & Verovšek

v Ljubljani na Dunajski cesti št. 16

priporočata svojo veliko zalogo planinske oprave: krampeže, svetiljke, cepine, dereze itd., potem raznovrstno železnino za stavbe, kuhinjsko orodje, najboljše orodje za rokodelce in vse vrste poljedelskih strojev.

GRIČAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah šte. 9

priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavratnice.

Zlasti opozarjata na nepremočna lodnasta oblačila in plašče za turiste

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

IVAN SOKLIC

v Ljubljani, Pod trančo št 1,

priporoča svojo veliko zalogo klobukov, posebno lodnastih za hribolazce in lovce iz tvornice J. s. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

AVGUST AGNOLA,

Najnižje cene.

steklar v Ljubljani na Dunajski cesti št. 13.

Najnižje cene.

Velika zaloga stekla, porcelana, zrcal, okvirov in vseh drugih v steklarstvu spadajočih predmetov.

LJUBLJANA

→ J. LOZAR ←

Mestni trg št. 7.

priporoča svojo bogato zalogo turistovskih srajc, turistovskih, kolegarskih in lovskih dokolenic, lovskih volnenih jopičev, zimskih in letnih nogavic, zavratnic itd. Fino moško perilo in spodnja obleka.

Nahrbtniki po 5 K komad. — Članom „Slov. plan. društva“ znižane cene.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice

v Ljubljani, v Franciškanskih ulicah št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.

Delo realno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

ADOLF HAUPTMANN

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 41.

Tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

↪ Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov. ↩